

Tüskék

Ez csak az abc-je

Hamlet, dán királyfi megállapította, hogy valami büzlik Dániában. Kétségtelen, hogy nem tegnap hangzott el az észrevétel, de valami tényleg büzlik. Az is egyértelmű, hogy nem kontinensünk távoli csücske szaglik idáig, de tájainkon van furcsa bukéja némely dolognak. Leginkább olyankor vág orrba az oroszlánszag, mikor a ránk váró fene nagy jólét mézesmadzagját huzigálják, isten tudja hányadszor, előttünk. Kész csoda, hogy még teljesen el nem kopott! Csak éppen megbüdösödött. Na ja, tizenöt év alatt párszor már lejárhathatott a szavatossági ideje.

Meglehet, nem is az édes csalival van igazából gond, hanem a hallással, mert hogy jó hosszú ideig egyre másra csak azt hallottam a haza atyjaitól, hogy még nem vagyunk a gödör alján. Megmondva az őszintét, hát azelőtt se, meg azóta se igen kíváncsok oda, de a kényszerítő körülmények miatt, tetszik - nem tetszik, foglalkozni kell az éppen aktuális helyzettel. Kicsit azért furcsállom, hogy ennek a fránya veremnek sehogy se akar feneke kerekedni. Mintha valaki sutyiban egyre mélyítené a tapogóim előtt. Egyedüli vigaszom, hogy nem szólóban vagyok süket, jó néhányan botorkálunk lefelé, keresgélve az ígéret földjének szilárd talapzatát. Esetleg nem a fülész, de a szemész kéne orvosi tanácsért meglátogatnunk. Teljes bizonyossággal nem zárható ki ugyanis, hogy abszolúte rossz irányban indultunk el, elvétettük a tájolást. De hát épeszű ember lejtmenetben is igyekszik a lába alá nézni, nehogy mán nyakát szegve érjen a Kánaánba!

Míg páran a mélyben motoszkálunk, egyesek már a csúcson lehetnek. Mi legfeljebb a plafonon. Ez a kegy az-

tán elég gyakran megadatik! Mióta ránk szakadt ez a neoreformkor, többször a kelleténél. Reformálnak nyakra-főre, ha kell, ha nem. Reform folyik még a vízcspából is. Minél nadrágszjíz-húzogatóbb az újítás, annál jobb. Na nem az átlagpolgárnak, hanem illetékes uraiméknak. Elvégre teli hassal könnyű a börtöt dicsérni. Az olyat meg, ami kimondottan jó hatással lehet a beavatottak magánköltészetére, egyenesen magasztalni illik. Szirén-énekekkel. Ne unatkozzon az élehetlenek hada, míg kóvályogva holmi feneketlen üregek alja után kutakodik. Addig sem jut eszébe felfelé tekingetni, a kacsalábon forgó villácskák és helyes kis birtokocskák felé. Még elirigyelné az ágrólszakadtja!

Pedig kemény meló a társadalom komplett tatarozásával összekulizni azt a pár milikót! Feltalálni a spanyolviaszt, és feltalálni mézesmadzagként, nem papsajt ám! Ami idáig volt, az csak az abc-je, a neheze még hátra van. Csaváros ész, sok tudás szükségeltetik hozzá. Modernizáljuk meg tehát az iskolarendszert, hogy a jövő nemzedékét a való világra nevelhesse! Tanulj tinó, ökör lesz belőled! Ha sikeresen kikoplaltak az ősök legalább egy diplomát, mehet vele a csemete melegebb éghajlatra. Narancsot szedni. Vagy cselédnek. Mert munka, kérem, van. Na jó, hát kicsit messzebb, de van. Különbösen is, hadd lássanak a fiatalok világot! Az ám az igazi, külhomban csinálni karriert! Most, kérem, megnyílt előttük minden ajtó. Még a süllyesztő is.

Itthon azt a kis tennivalót ellátják az öregek. Mi?... Ha meghalnak?... Hát... majd betelepülnek a kínaiak.

B. Szabó Márta

Pillanatképek – szavakban

Augusztus közepén és második felében néhány heves zápor, zivatar zúdult Ipolyságra és környékére. Az egyik olyannyira megtöltötte /lekaszált fűvel meg egyéb szennyel/ a csatornákat, hogy a Blankyt épülete előtt – a főúton – a víz felemelte az útburkolatot. Csak emlékezettől – Petőfi is azt írta: „Azért a víz az úr!”

A mezőgazdászok örülnek a bőséges esőnek. Természetesen nem mindig tapsolnak az égi áldásnak. A területfenntartó igazgatója szüntelenül átkozódik és panaszkodik: már négyszer kellett /volna!/ kaszálni a közterületeken a fűvet, tavaly ilyenkor még csak a második kaszálásnál tartottak. S közben az üzemanyagárak is emelkedtek. Nehéz megmondani, milyen az eszményi időjárás.

Az egyik megszállott szó-

lészüntől kérdeztem, milyen lesz az idei termés. Nem szólt, csak legyintett. Úgy látszik, a peronoszpóra némítólág hat az emberre.

Az olimpián több sportolót rajtakaptak a doppingoláson. Szerintem inkább a politikusok – helyiek, szlovákiaiak, európaiak doppingolhatnak magukat, hogy tőkéletesebb teljesítményt nyújtsanak. Az ő esetükben nem lenne szükség drága ellenőrző műszerekre meg laboratóriumokra.

A tehetetlenség netovábbjának minősíthetjük, amikor egy garázs csoport /30 autólak/ tulajdonosai nem képesek megbirkózni mintegy 20 erőteljes gyomnövényvel. Vagy talán szerszámbírányban szenvednek? Az említett őserdősziget a Közép lakótelepen található.

/ás/

Ipolyság napja...

(Befejezés a 9. oldalról)

átadása ürügyén **Martin Bútor**a, Szlovákia volt washingtoni nagykövete, közéleti személység köszöntőjében az európai és a világkultúra jelképes megjelenítésének titulálta a **Fero Guld**an művész alkotta udvarbeli 17 festményt.

Hunčík Péter, akinek ötlete alapján valósult meg az Átrium Európa, értékes kommentárral kalauzolta végig a közönséget az új kulturális létesítményen. **Danis Ferenc mérnök**, városi krónikás tájékoztatójában a Honti Múzeumról és a Simonyi Lajos Galériáról adott képet az egybegyűlteknek.

Remo Cicutto, Pöstyén polgármestere megköszönte a város önkormányzatának és az ipolyságiaknak azt a lehetőséget, hogy a pöstyéni fürdő építésének kezdeményezője, az ipolysági származású Winter Sándor emléktáblájának helyet adtak az emlékfalon. Ismertette a megörökítettnek és utó-

dainak pöstyéni áldásos tevékenységét.

A sok köszöntőt **dr. Makovínyi Pálnak**, az alapítvány kuratóriuma elnökének beszéde zárta. Hangsúlyozta, hogy az alapítvány célja: fejleszteni, gazdagítani a város szellemi és kulturális életét – s ezen a téren minél több lakost mozgósítani.

A beszédek közti hézagokat szavaltatokkal, énekszámokkal és **Ipolyság Város Vegyeskara** fellépésével töltötték ki.

A zsinagógában **Archleb Tamara** művészettörténész megnyitotta a Bartusz-tanítványok alkotásainak kiállítását.

Az esti órákban A költészet és sanzon estje címen **Gál Tamás** színész Villon-verseket szavalt, **Benes Ildikó** színésznő pedig Piaf-dalokat énekelt. A két művész és a két műfaj nagyszerűen kiegészítették egymást.

A nap záróakkordja: utcabál.
/korpás/